

Uzina lui tata

Ianuarie

*În uzină spuse tata,
Este țara fermecată,
unde într-un drug de fier
doarme dus un vechi castel
și-ntr-un arămiu metal
doarme dus un mînz de cal,
iar într-o pepită
chiar prințesa adormită!
Eu la strungul meu copii
îi trezesc și îi fac vii.
Pe la zece, vine tata,
Castelul, de nuntă-i gata
Pe la doispe pe la prînz
suflu și-l trezesc pe mînz
iar apoi într-o clipită
... și prințesa adormită ...
După care nici că-mi pasă
cine o ia de mireasă
căci eu mă grăbesc acasă
la copii și la nevastă.*

Cea mai scumpă de pe lume

Februarie

*Spune-mi care mamă-anume
Cea mai scumpă e pe lume?
Puii toți au zis de păsări,
zarzării au zis de zarzări,
peștișorii, de peștioaică,
ursuleții, de ursoaică,
șerpișorii, de șerpoaică,
tigrișorii, de tigroaică . . .
Mînjii toți au zis de iepe,
firul cepii-a zis de cepe,
nucii toți au zis de nucă
cucii toți au zis de cucă,
toți pisoii, de pisică,
iară eu, de-a mea mămică.*

*Orice mamă e anume
Cea mai scumpă de pe lume!*

Nichita Stănescu
sau
Bunicul despre cele patru rase

Martie

*Rasa galbenă, se știe
are pielea argintie
și părul extrem de lung
și — lucrează la un strung
Rasa neagră, — cum se știe
are pielea alburie
și părul extrem de lung
și . . . lucrează la un strung.
Rasa roșie se știe
are pielea albastrie
și părul extrem de lung
și . . . lucrează la un strung.
Rasa albă cum se știe
are pielea vișinie . . .
și părul extrem de lung
și lucrează la un strung.
Asta este dragi nepoți!
Toți sunt oameni . . . oameni toți!*

Primăvara

Aprilie

*Dintr-un lung de cer alenc,
vin ca două mari sprîncene
vulturîța răpitoare
și cu vulturoiul mare.
Trec deasupra mea în roate
îmi iau gîndurile toate
și le duc ca pe doi miei
peste munții de ardei,
peste munții de smarald
unde gîndurile ard
și lucesc cu-a lor lumină
iarba de la rădăcină.*

Cîntec

Mai

*Astăzi o-ntrebă bunica
pe nepoata ei Florica:
— Ce-ai visat azi-noapte-n vis*

*de, zîmbeai de nedescris?
— Am visat numai minuni!
Munți și ape și străbuni
și-am visat, răspunse fata, —
soarele mare cît roata;
pe bunica, pe bunicu',
pe mămica, pe tăticu',
și-o păpușă, pare-mi-se
și vreo două trei caise . . .*

Curcanul și fluturața

Iunie

*Eu sînt foarte mic și leneș
și mi-am stors și-un coș pe nas, —
se trezi curcanul Peneș
că vorbește spre pervaz . . .
. . . cînd, zări o fluturață,
care se uita la el, —
ce stătea pe-o porumbiță,
nevasta lui porumbel.*

*-- Spune-mi, dulcea mea crăiasă
cu polen pe-aripi, ceresc, —
de ce ești așa frumoasă?*

-- Fiindcă te iubesc!

*De atunci curcanul Peneș
se-nroșește tot mereu,
defilînd țepos ca Țepeș
pe sub porumbarul meu.*

Vara

Iulie

Deși este încă seară
simt că mâine vine vară
cu lungi gene de mărar
și cu ochii de muștar,
cu obrajii de caisă
unduindă a narcisă

Ca o pasăre măiastră
ea va bate la fereastră
Eu-i deschid, Ea intră-n casă
tărcată și pepenoasă.

Fana și cu coțofana

August

*Scumpuliță fată Fana
se certa cu Coțofana
Coțofanei îi zicea
că nu-i scumpă ci e rea!
Coțofana supărată,
că nu-i scumpă-a zis de fată!
Nici una n-avea dreptate
Nici măcar pe jumătate.*

Plopul

Septembrie

*Se făcuse foarte lungă
umbra plopului în luncă
și se ascuțise foarte
seara pe la ora șapte.
Și-ncepuse să cosească
iarba verde și cerească.*

*Mă cam supăra cum zic
umbra plopului un pic
Deci
am pus sub ea un kric
ca s-o mai ridic un pic.*

Deci :

Octombrie

*Pe copiii mici și răi
ce n-ascultă de bunica
și n-ascultă de mămica,
Baba Cloanța
Cotoroanța-i
mătură c-un măturoi
Azi a scuturat iar clanța
și-a trecut iar pe la noi
Baba Cloanța Cotoroanța
ca să-ntrebe*

*cum se vede
dacă sunt copiii răi.*

Dar Bunica

*și mămica
au zis că-s copiii buni!
Baba Cloanța Cotoroanța
s-a mirat ea de minuni:
— De-i astfel și nu visez,
mătura-mi pensionează!*

Ninsoarea

Noiembrie

Sub mustața-i albă cerul
a-nceput să sufle gerul:
vulturi, berze, vâluri, valuri
pe cîmpie și pe dealuri.
Însă mie nici nu-mi pasă
cu bunicul stau acasă
unde meșterim patine
și multă șurubărim
și mai facem și-un motor
rotofei și zîmbitor
și o tolbă cu săgeți
cum văzurăm pe la geți
și facem să meargă bine
ceasul fără de rubine
și, — cît pe aci să uit
între timp mîncăm iaurt.
— Bă, tu ești cam mincinos
zise mîndrul chiparos!
— Ba tu ești că n-ai noroc
bietule de plop
numai bun de pus pe foc!
Dar noi te lăsăm în ger
Fiindcă-avem calorifer.

Iarna

Decembrie

*Vine-o pasăre și coase
în fuioare de mătase
ale norilor atlase
de țări lungi și lunecoase . . .
Vine-o fată și descoase
tot ce pasărea lucrase
și cu genele-i lucioase
ninge fiori de nea frumoase
și-apoi le preschimbă-n raze
argintînd cărări și case . . .*